

Vlaams
Parlement

vergadering **C218 – ECO29**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 30 mei 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een persmededeling van de VDAB over de flexibiliteit in het sollicitatiegedrag van 50-plussers - 1619 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het Actieplan Bestrijding Arbeidsgerelateerde Discriminatie (ABAD) - 1627 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lage werkzaamheidsgraad in de leeftijdscategorie 55-64 jaar zoals aangetoond in Flanders Outlook 2013 - 1734 (2012-2013)	6
Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de strijd tegen de jeugdwerkloosheid naar aanleiding van de publicatie door de VDAB van de halfjaarlijkse Arbeidsmarktbalans - 1736 (2012-2013)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het rijbewijs bij werkzoekenden - 1644 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over online loopbaanbegeleiding - 1744 (2012-2013)	12
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een vernieuwd beleidskader voor loopbaanbegeleiding - 1745 (2012-2013)	14
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het nieuwe plan om de jeugdwerkloosheid in Brussel terug te dringen - 1749 (2012-2013)	16
Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de studie van de VDAB naar werkzoekende schoolverlaters - 1670 (2012-2013)	19
Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de acties van de VDAB op de luchthaven van Zaventem - 1651 (2012-2013)	22

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een persmededeling van de VDAB over de flexibiliteit in het sollicitatiegedrag van 50-plussers - 1619 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, een tijd geleden stelde de VDAB in de pers, na een bevraging bij bijna duizend langdurig werklozen, dat werkzoekende 50-plussers voldoende flexibel en actief moeten blijven solliciteren. De flexibele opstelling die van hen verwacht wordt, gaat zowel over het gewenste loon als over de arbeidsomstandigheden, maar ook de reistijd naar de nieuwe job kan een bepalende factor zijn: elementen die voor alle werkzoekenden natuurlijk gelden, maar klaarblijkelijk meer bij 50-plussers. Ook opmerkelijk is dat de VDAB aangaf dat veel werkzoekenden onrealistisch hoge eisen stellen.

Daarbij komt nog dat werkzoekende 50-plussers kennelijk minder snel worden uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek. Het overtuigen van sommige werkgevers is ook niet evident en wordt moeilijker met de leeftijd en met de werkloosheidsduur.

U voerde als minister de laatste jaren een activerend beleid voor de groep van 50-plussers. Zo werd in uitvoering van het Loopbaanakkoord de systematische aanpak uitgebreid naar werkzoekende 50-plussers tot 58 jaar. Daarnaast kwam er ook een heroriëntering van het loopbaan- en diversiteitsbeleid met ook ruime aandacht naar deze groep.

U lanceerde ‘De Juiste Stoel’ om werknemers en werkgevers aan te sporen om actief na te denken over hun professionele leven na 50 jaar.

Minister, wat doet de VDAB om de problemen zoals gebrek aan flexibiliteit en onrealistische verwachtingen die ze in de pers aankaarten, te remediëren? Dient volgens u de huidige dienstverlening/aanpak van de VDAB naar 50-plussers aangepast te worden?

Kunt u een stand van zaken geven met betrekking tot het effect van de uitbreiding van de systematische aanpak van oudere werkzoekenden van 50 tot 58 jaar?

Kunt u een stand van zaken geven van de actie De Juiste Stoel?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Vermeiren, de aanpak ‘Actief 50+’ is al gestart in 2006. We vinden de specifieke kenmerken ervan vandaag nog terug: samenwerking met partners, vertrekken vanuit kansen, begeleiding door specifiek opgeleide consultants, aanbod op maat – individueel of collectief – voor wat betreft informatie, oriëntatie en sollicitatietraining.

Sinds mei 2009 kreeg het begeleidingsaanbod een dwingend karakter. De systematische aanpak werd eerst ingevoerd voor de categorie 50- tot 52-jarigen. Vanaf april 2011 werd deze aanpak uitgebreid tot de 55-jarigen en sinds juni 2012 tot de 58-jarigen. Naast de uitbreiding werden er ook afspraken gemaakt over de optimalisatie van de aanpak. We beseffen dat we een beter resultaat halen naarmate we korter op de bal spelen. We hebben de vacaturewerking verbeterd; we hebben de competentieversterking, samenwerking partnerschappen, en een verbeterde aanpak naar de spontane werkzoekenden.

Het komt straks nog aan bod, maar ik kan u alvast zeggen dat we in de laatste fase zitten van verdere afspraken met de sociale partners. We gaan opnieuw na hoe we de aanpak van 50-plussers verder kunnen verbeteren, stringenter maken, optimaliseren. Ik hoop dat we een van de volgende weken of toch tegen het zomerreces rond geraken. Ik ben daar altijd voorzichtig in. Ik wil graag met de sociale partners werken. Akkoorden moeten dan ook rond geraken.

De maatschappelijke kijk op langer werken is ondertussen grondig gewijzigd, zeker in de afgelopen vier jaar. 50-plussers moeten opnieuw worden tewerkgesteld. Ondertussen is iedereen ervan overtuigd: de demografische evolutie en de toenemende druk op de sociale zekerheid zijn overduidelijk. Dat is een echte uitdaging van de arbeidsmarkt.

Wie deze commissie volgt sinds ik minister werd, dat bent u, voorzitter, mevrouw Fournier, herinnert zich dat ik in mijn beleidsnota Vlaanderen vergeleek met vijftig andere regio's. De conclusie was dat 50-plussers een van de grootste uitdagingen zijn voor de Vlaamse arbeidsmarkt. Dat geldt nog altijd, maar we hebben intussen heel wat gedaan.

Het is nog te vroeg om al effecten te kunnen meten van de uitbreiding van de systematische aanpak van werkzoekende 50+ tot 58 jaar. Dat is nog geen jaar. We zullen dat na een jaar bekijken, ik zal daar de acties die ik daarnet aankondigde, aan koppelen.

Opvallend is dat de werkzoekende 50-plussers de enige groep is die nog daalt. Dat is al maanden zo. De daling deed zich eerst voor in de leeftijdscategorie 50 tot 54 jaar. Sinds juli 2012 is er ook sprake van een daling voor de 55- tot 59-jarigen. Ik wil zeker niet zeggen dat alleen de systematische aanpak een rol heeft gespeeld. Ik kom daar in andere antwoorden nog op terug.

De Juiste Stoel heeft als sensibiliseringsinstrument zijn rol gespeeld, zowel naar werkgevers als naar werknemers, om de vooringenomenheid weg te werken. We zijn goed gestart, maar dan zag je dat het aantal bezoekers serieus daalde. Van december 2011 tot november 2012 hebben we een vervolgtraject gevoerd. We gingen uit van 'train de trainer'. We zijn begonnen met vormingssessies aan 314 intermediairen. Er waren 3 workshops voor de lerende netwerken van werkgevers, met een bereik van 69 werkgevers. Daarbovenop werden nog minstens 36 bijkomende presentaties verzorgd voor een divers publiek. We kunnen een tabel van het aantal bezoekers in het verslag opnemen. Sinds de lancering waren er op 22 mei 2013 48.228 unieke bezoekers. Er was een merkbare stijging. Voor september 2012 hadden we maar twee keer een getal boven de 2000 bezoekers per maand. Sinds september tot en met april – mei was nog niet volledig – waren het er altijd meer dan 2000. Er waren twee topmaanden: januari en februari 2013, met dik 3000 bezoekers. Het is dus duidelijk dat dit instrument verder en beter wordt gebruikt.

Er is ook de zelftest voor werkgevers en werknemers: 'Waarom zou ik blijven investeren in mijn 50-plussers?' en 'Waarom zou ik langer blijven doorwerken?'. Er werden 8049 testjes ingevuld: 2464 door werkgevers en 5585 door werknemers.

Met dit instrument en met een systematische aanpak bieden wij een degelijk antwoord op de problemen die zich nog altijd voordoen. Je moet deze zaken rustig aanpakken. Je kunt niet van de ene dag op de andere een vooringenomenheid wegnemen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik ben er tevreden mee. De groep van 50-plussers verdient aandacht en zal aandacht blijven verdienen. Dat moet inderdaad op een rustige en degelijke manier gebeuren. Ik ben het daar volledig mee eens. De maatschappelijke kijk op de groep van 50-plussers veranderen, wordt een heel langzaam proces, zowel bij werkgevers als bij werknemers. Ik zit nu zelf in die groep. Ik ken dus ook veel mensen rond mij. Het is tweeledig. Aan bepaalde mensen van 56, 57, 58 jaar wordt gevraagd: "Werk jij nu nog altijd?" Andere mensen die ik ken, verliezen hun werk – en het is niet simpel om terug aan werk te geraken.

Het verheugt mij dat De Juiste Stoel blijkbaar werkt. Ik had al gehoord in het veld dat dit instrument vrij vaak wordt gebruikt. Kunnen daar resultaten aan verbonden worden? *(Minister Philippe Muyters schudt ontkennend het hoofd)*

Het doet mij plezier dat er veel, en meer en meer, gebruik van wordt gemaakt, en ook dat uw overleg met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) in de laatste fase zit.

Minister, ik begrijp dat u ook voor die groep altijd bezig blijft. Ik wil u aanmoedigen om dat te blijven doen, want het zal nodig zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het Actieplan Bestrijding Arbeidsgerelateerde Discriminatie (ABAD) - 1627 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is een opvolgvraag op basis van het verslag van een van de vorige vergaderingen van de commissie. Minister, u hebt toen een aantal dingen aangekondigd. Ik wou eens vragen naar een stand van zaken.

Minister, in uw beleidsbrief 2012-2013 kondigt u een actualisering aan van het in 2008 opgestelde Actieplan Bestrijding Arbeidsgerelateerde Discriminatie (ABAD). Dit jaar zijn we al meermaals op dit actieplan teruggekomen. In december 2011 werd een uitgewerkt actieplan ter advies aan de commissie Diversiteit van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) voorgelegd. In mei vorig jaar werd dat advies ook gegeven. In september 2012 werd dit advies nog volop verwerkt. Mevrouw Turan vroeg daarop, samen met nog andere collega's in deze commissie, om het geactualiseerde ABAD in november of december uitvoerig te agenderen. Dat is niet gebeurd. Ondertussen is ook duidelijk dat een deel van het vernieuwde ABAD al in uitvoering is gebracht, zonder dat er een formeel nieuw akkoord is.

Minister, waar kan ik dat geactualiseerde ABAD vinden? U hebt in een van de vorige commissievergaderingen aangekondigd dat u er in maart mee rond zou zijn. Wat zijn de doelstellingen bij de acties die al uitgevoerd werden? Graag kreeg ik van u de concrete indicatoren. Is er een evaluatie beschikbaar van het ABAD uit 2008? Wat waren de resultaten daarvan? Op die manier kunnen we de aangekondigde bijsturing inschatten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil eerst verwijzen naar schriftelijke vragen van mevrouw Turan en mevrouw Peeters in januari 2013 over het geactualiseerde ABAD. Ik noem dat een werk in uitvoering. Ik heb geen akkoord over een ABAD nodig om actie te ondernemen. Ik heb er dan ook voor gekozen om na het advies van de commissie Diversiteit gewoon aan de slag te gaan. Liever dat dan eerst nog een lang parcours van overleg af te wachten. Er is veel overleg geweest. Op een bepaald moment zijn alle betrokken partners het eens met een aantal van de voorziene acties. Dan moet je daarmee beginnen en niet wachten op de dingen waarover moeilijk overeenstemming te bereiken is.

Zo hebben we in 2012 en de eerste maanden van 2013 een aantal acties opgestart of uitgevoerd. Ik zal even enkele acties opsommen. Er is de opleiding van de inspecteurs van de Inspectie Werk en Sociale Economie. Er is de opleiding van en de sensibilisering van de projectontwikkelaars die ondernemers ondersteunen bij het voeren van een loopbaan- en diversiteitsbeleid. In alle protocollen en convenants ter uitvoering van een loopbaan- en diversiteitsbeleid die ik met de regio's heb afgesloten, is een engagement ten aanzien van de actieve participatie opgenomen. In de nieuwe generatie sectorconvenants is verder aandacht geschonken aan de discriminatiebestrijding. Daarnaast volgt nog iets wat geen deel van de vorige versies uitmaakte. In het geactualiseerd ABAD willen we het overleg voortzetten. We richten ons daarbij specifiek op concrete engagementen van de publiek-private en de kostenloze arbeidsbemiddeling. Het gaat hier dan om de VDAB, om Federgon en om het

Vlaams Steunpunt Lokale Netwerken. De besprekingen van die concrete engagementen zijn zo goed als afgerond.

Ik wil me er gerust toe engageren dit alles na het zomerreces in detail te komen toelichten. Ik zal dan ook de aanpak van het ABAD verder kunnen toelichten. Ik wil die acties waar mogelijk overigens blijvend aanvullen, bijsturen en creatief verbreden.

Het Departement Werk en Sociale Economie (WSE) heeft het ABAD van 2008 wel degelijk geëvalueerd. Dit heeft na veel overleg met alle betrokken partners en actoren geresulteerd in een lijstje van mogelijke acties die volgens het departement nog ontbraken of in het ABAD van 2008 niet goed waren opgenomen. De prioritaire acties op dat lijstje vormen de basis van het geactualiseerd ABAD dat aan de commissie Diversiteit is voorgelegd. Het engagement van de Vlaamse arbeidsmarktbemiddelaars maakte daar nog geen deel van uit. Ik ben blij dat we dit punt allicht hieraan zullen kunnen toevoegen.

Ik herhaal dat ik dit, indien de commissie dat zou wensen, in september 2013 of oktober 2013 kan komen toelichten.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Ik blijf een beetje op mijn honger. De minister heeft een geactualiseerd ABAD aangekondigd. Hij heeft verklaard hier volop mee bezig te zijn. Tijdens de commissievergadering van 21 februari 2013 heeft hij als antwoord op een aantal vragen verklaard dat hij in april 2013 een dossier aan de Vlaamse Regering zou voorleggen. Ik vind hier echter zeer weinig van terug. We hebben dit in de commissie nauwelijks besproken.

Ik vind dit zeer jammer. Over de meeste partijgrenzen heen wordt immers erkend dat de participatie van allochtonen op de arbeidsmarkt problematisch is. Dit blijkt ook uit de Europese cijfergegevens. Vlaanderen bengelt helemaal achteraan.

Verschillende Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben de minister hierover al meermaals allerlei vragen gesteld. Ik stel echter vast dat deze commissie het geactualiseerd en bijgestuurd ABAD nooit in detail heeft besproken. We krijgen in mijn ogen constant mistige antwoorden.

Ik stel tevens vast dat we er geen zicht op hebben hoe volgens het vernieuwd actieplan moet worden gerapporteerd. We hebben geen zicht op de middelen waarin hiervoor wordt voorzien. We kennen de bijgestuurde doelstellingen of de verschillende acties niet. Welke onderdelen van de acties en van het voorstel blijven behouden? Ik blijf dit allemaal jammer vinden. Ik ben trouwens niet de enige. Hier zijn in deze commissie al veel vragen om uitleg over gesteld. De concrete antwoorden blijven echter deels uit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lage werkzaamheidsgraad in de leeftijdscategorie 55-64 jaar zoals aangetoond in Flanders Outlook 2013 - 1734 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, volgens mij zijn een aantal elementen van deze vraag om uitleg al in de vraag om uitleg van mevrouw Vermeiren aan bod gekomen. In Flanders Outlook 2013, het rapport van de Studiedienst van de Vlaamse Regering, wordt Vlaanderen op het vlak van de economische innovatie ontwikkelingen met een vijftiental andere Europese regio's vergeleken. In Flanders Outlook 2013 staat te lezen dat de Vlaamse werkzaamheidsgraad lager in de meeste benchmarkregio's ligt.

De oorzaak ligt volgens het rapport vooral bij de lagere participatie van de oudere leeftijdsgroep, de mensen tussen 55 en 64 jaar oud. In 2011 bedroeg de werkzaamheidsgraad in die leeftijdsgroep 38,9 procent. De minister kent die percentages uiteraard. Hij heeft ook gezien dat we op dat vlak de laagste score van alle regio's halen. Hoewel de situatie de voorbije 10 jaar is verbeterd, blijven we onderaan de lijstjes bengelen en halen 13 van de 16 regio's voor deze leeftijdscategorie een percentage hoger dan 50 procent.

Minister, ik heb twee concrete vragen. Waarom slaagt Vlaanderen er eigenlijk niet in het percentage oudere werknemers zo te verhogen dat we, bij wijze van spreken, niet langer de slechtste leerling van de klas zijn? Hoe wilt u dat percentage van werkende 55-plussers in de toekomst verhogen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik kan hier heel kort op antwoorden. Dit is in mijn antwoord op de vraag om uitleg van mevrouw Vermeiren in feite al ter sprake gekomen. Eigenlijk heb ik die vaststelling in de beleidsnota al gedaan. Ik heb toen een heel actieprogramma ontwikkeld.

De heer Rzoska heeft terecht vermeld dat we al een grote stap voorwaarts hebben gezet. Ik wil trouwens ook naar de cijfers verwijzen. Het gaat niet enkel om de voorbije 10 jaar, het gaat ook om kortere periodes. In 2005 bedroeg de werkzaamheidsgraad van de 55-plussers 30,7 procent. In 2012 was dat, ondanks de crisis, 40,2 procent. Die toename is zeker opmerkelijk bij de vrouwen. Dit wijst erop dat zij in vergelijking met vroeger meer en langer op de arbeidsmarkt aanwezig zijn. Indien deze trend zich zou doorzetten, zouden we de Europese doelstelling, een werkzaamheid van 50 procent, tegen 2020 halen.

Wat de oorzaken betreft, denk ik dat het steeds om een samenspel van vele oorzaken gaat. Een aantal van die oorzaken kunnen wij zelf aanpakken. Een aantal andere oorzaken moeten elders worden opgelost.

Een element is de hoge loonkost van de oudere werknemers in vergelijking met de loonkost van jongere werknemers. Er zijn al heel wat discussies gevoerd over de vraag of we op basis van anciënniteit moeten vergoeden. Er bestaan aantrekkelijke uitstapstelsels. De zoektocht door en de inspanningen van de werkzoekenden zelf spelen ook een rol. Mensen die een andere job moeten zoeken of zelfs mensen die hun bestaande job blijven uitoefenen, hebben nood aan nieuwe competenties. Verder blijven ook bepaalde stereotypen en discriminatiepartijen bestaan.

U zowel als ik kan nog heel wat oorzaken opsommen waarom 50-plussers het moeilijker hebben. Ik wil niet klagen over wat er elders moet gebeuren, maar binnen mijn bevoegdheden doe ik alles wat ik kan. Ik ga daar nu echt niet ruim op in. Het is heel duidelijk dat we met een systematische aanpak een nieuwe en grote stap hebben gezet ten opzichte van het verleden. Ik ben er daarnet in mijn antwoord op de vraag van mevrouw Vermeiren ook al dieper op ingegaan.

Inzake de loonkost kunnen we niet veel doen, maar wel voor de 50-plussers. We hebben de 50+-premie, die we nog meer op maat hebben gemaakt zodat de werkgevers een grotere of langere premie kunnen krijgen voor wie langer werkloos is geweest of ouder is. Dat is hier besproken en is van toepassing sinds 1 januari 2013.

We doen ook heel wat om de loopbaanduur te verlengen. Het is natuurlijk goed om 50-plussers weer aan het werk te krijgen, maar het is ook goed om ze aan het werk te houden. Het leeftijdsbewust personeelsbeleid maar ook het competentie- en loopbaanbeleid, dat we hier al vrij vaak uit de doeken hebben gedaan, kunnen daartoe bijdragen. We hebben De Juiste Stoel, waarover ik daarnet de cijfers heb gegeven. Het is niet alleen mijn gevoel, je ziet ook een evolutie op de arbeidsmarkt: als je mensen vandaag vraagt tot hoelang ze denken te werken, zie je die leeftijd stilaan opschuiven. Ik denk dus dat ik binnen mijn beleid de

maatregelen neem die ik kan nemen, zowel inzake sensibilisering als inzake loopbaanbegeleiding en premies. We hebben dat in deze commissie al vaak en uitgebreid besproken. Buiten wat ik daarnet aan mevrouw Vermeiren heb gezegd over het sluitend maatpak voor 50+, ben ik voor verdere acties in de laatste onderhandelingen met de sociale partners. Het blijft in de trend van wat we nu doen, maar we optimaliseren de werking zoals die vandaag bestaat. Een compleet nieuwe aanpak overweeg ik niet of staat niet direct op de agenda, maar die optimalisering kan nog wel iets extra's geven.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, ik heb nog een korte bijkomende vraag. Er worden een aantal dingen geoptimaliseerd. U hebt blijkbaar niet enkel het gevoel maar ook al een stuk de onderbouw dat er in 2013 een aantal dingen ten goede aan het kerens zijn. Hebt u al zicht op de impact daarvan, of is het nog te vroeg om daar een uitspraak over te doen?

Minister Philippe Muylers: Je kunt de cijfers van de werkloosheids- of van de werkzaamheidsgraad bekijken. Het is toch wel opvallend dat de werkloosheidsgraad bij jongeren en de middengroep al gedurende maanden stijgt, terwijl dat bij de 50-plussers niet zo is. Het gaat dan vooral om de 50- tot 55-jarigen, en in tweede instantie om de 55- tot 59-jarigen. Afgezien van vorige maand waren er voor die categorie lagere werkloosheidscijfers. Ik zeg helemaal niet dat dit alleen door deze maatregelen komt, maar ik denk wel dat ze er een belangrijk aspect van zijn.

Werkgevers moeten ook beseffen dat ze anders moeten omgaan met leeftijd. Zij ondervinden ook wel dat de cohorte van mensen die op pensioen gaan, groter is dan die van mensen die op de arbeidsmarkt komen, en dat ze er dus verstandiger en anders moeten mee omgaan. Ik geef nog vrij veel speeches over de arbeidsmarkt. Ik zie op het veld voorbeelden van bedrijven waar het competentieloopbaanbeleid, inclusief dat voor 50-plussers, duidelijk leeft en aan bod komt. Dat voel ik nu. Het leeft lang niet overal, er is nog veel werk te doen, maar het evolueert in de juiste richting.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Björn Rzoska tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de strijd tegen de jeugdwerkloosheid naar aanleiding van de publicatie door de VDAB van de halfjaarlijkse Arbeidsmarktbalans - 1736 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, we hebben de jeugdwerkloosheid al verschillende keren besproken in deze commissie en ook in de plenaire vergadering komt het onderwerp geregeld aan bod. U hebt het vermoedelijk ook al gezien en gelezen: uit het lenterapport van de VDAB, de halfjaarlijkse Arbeidsmarktbalans blijkt dat slechts 30 procent van de EU-jongeren onder de 25 jaar die werkloos waren in 2010, een baan vond in 2011. Daardoor stijgt vooral de langdurige werkloosheid van deze leeftijdscategorie van 6,3 procent in 2011 naar 7,1 procent in 2012.

Daarnaast zegt het rapport dat jongeren steeds meer aangewezen zijn op tijdelijke en deeltijdse jobs. Deze cijfers worden uiteraard beïnvloed door de EU-landen waar de situatie nog dramatischer is, maar ook in Vlaanderen moeten we niet al te luid juichen. Jongeren zijn in Vlaanderen niet alleen vaker werkloos, ze zijn ook langer werkloos.

Minister, ik wil u dan ook vragen of u duurzame maatregelen plant om de langdurige werkloosheid binnen deze leeftijdscategorie aan te pakken. U doet al zeer veel inspanningen en hebt zeer veel trajecten die vooral gericht zijn op de doelgroep van schoolverlaters, denk

maar aan de inloopstages, de WIJ-trajecten (Werkinleving voor Jongeren) enzovoort. Daar heb ik ook cijfers over opgevraagd, dus ik weet dat u daar zeer veel inspanningen levert. Wanneer we echter kijken naar de cijfers na zes maanden, na een jaar of zelfs na twee jaar, dan stellen we toch wel vast dat er op dit moment een structureel probleem ontstaat binnen de jeugdwerkloosheid. Wat zijn uw duurzame maatregelen om dat probleem aan te pakken?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Rzoska, ik ben blij met uw vraag. U hebt gelijk: een jongere die ongekwalificeerd op de arbeidsmarkt komt en niet meteen een job vindt, belandt gemakkelijk – zeker in crisistijd – in langdurige werkloosheid.

Ja, wij voorzien in maatregelen voor langdurig werkzoekenden. In 2012 waren 52.641 niet-werkende werkzoekenden langer dan twee jaar werkzoekend. Daarvan waren 3887 jonger dan 25 jaar.

In mijn beleidsnota heb ik een keuze gemaakt: ik lanceerde het gradueel vervroegen van de curatieve aanpak. De curatieve aanpak richt zich op langdurige werkzoekenden die al twee jaar geen dienstverlening hebben. Als je echter alleen die werkzoekenden aanpakt, komen er altijd nieuwe bij. Ik heb dus voorgesteld om met die groep te beginnen, maar wil het vervroegen zodra het kan. Als we ervoor zorgen dat de groep werkzoekenden die tussen één en twee jaar werkloos zijn, werk vinden, komen ze niet terecht in de cohorte van de werkzoekenden die twee jaar werkzoekend zijn.

Sinds november 2010 werd in uitvoering van de beleidsnota een curatieve werking opgestart voor de doelgroep tot 30 jaar die tussen een en twee jaar werkzoekend is, specifiek met de filosofie geen verloren generaties te hebben. Iedereen die nog geen passend aanbod heeft gekregen, moet dat wat mij betreft krijgen. De doelstelling rond de vervroegde curatieve werking wordt jaarlijks opgevolgd en is een element in de beheersovereenkomst van de VDAB.

Voor langdurig werkzoekenden zijn er een aantal specifieke maatregelen. Zo is er de werkervaring, waarbij we jaarlijks zo'n 2500 plaatsen aanbieden zodat langdurige, vaak kortgeschoolde werkzoekenden, begeleiding en competentieversterking op een werkvloer krijgen. Dat is gisteren ook aan bod gekomen tijdens de plenaire vergadering. Hierbij is het de bedoeling dat dankzij zo'n werkervaring er doorstroming kan zijn naar de arbeidsmarkt. Daarnaast hebben we een instrument ingevoerd, de curatieve individuele beroepsopleiding (C-IBO), waarbij we meer vanuit de werkzoekende vertrekken. Bij IBO vertrekt men vanuit de werkgever: de werkgever vraagt om een IBO die hij kan opleiden op de werkvloer. Bij C-IBO vertrekt men vanuit de werkzoekenden. Zij krijgen een meer intensieve begeleiding en de productiviteitsvergoeding die de werkgever normaal bij een IBO betaalt, nemen wij voor onze rekening. Zo krijgen die mensen een extra kans. Het blijft echter IBO, dus op het einde van de opleiding wordt er een contract van onbepaalde duur opgesteld.

Op een aantal vlakken wil ik een vernieuwde actie doen met de sociale partners: rond 50-plussers en rond IBO. Ik hoop dat we bij de IBO tegen de zomer een versterking hebben: ik wil de streefcijfers van de C-IBO en de gewone IBO halen. Als we die willen halen, zal er iets extra moeten gebeuren. We zitten ook daar in het laatste deel van een verdere afspraak.

Mijnheer Rzoska, u hebt zelf verwezen naar de WIJ-projecten. Bij de WIJ-projecten vormen de ongekwalificeerde jongeren die nu instromen, de basis. We zijn gestart met de ongekwalificeerde schoolverlaters, maar we willen die projecten zodra mogelijk ook openstellen voor de andere ongekwalificeerde jongeren die al langer werkloos zijn. Ik wil nagaan of we de 5 miljoen euro extra die we hebben uitgetrokken voor jeugdwerkloosheid, daar niet op kunnen inzetten, eventueel slechts deels waar de grootste problemen zijn.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het zeer belangrijk dat u dat structurele element niet negeert. Als je de laatste tien jaren en zeker de cijfers van april bekijkt, blijkt dat dit voor jongeren de moeilijkste periode is om een job te vinden. Die structurele werkloosheid stijgt wel degelijk. Ik vind het belangrijk dat u dat probleem onderkent, dat u acties opstart en eventueel een deel van die 5 miljoen euro extra daarvoor kunt reserveren.

In de cijfers van april gaat het ongeveer over 43.000 jongeren in de jeugdwerkloosheid. De zomermaanden komen er echter aan. Traditioneel is er dan de piek van de schoolverlaters. Op het moment dat nog niet voldoende van die jongeren de arbeidsmarkt zijn opgegaan, zal het probleem alleen maar groter worden. Ik kijk ernaar uit wat u met die extra middelen zult doen om dit probleem structureel aan te pakken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het rijbewijs bij werkzoekenden - 1644 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek waren er in augustus vorig jaar zo'n 5.443.807 personenwagens in ons land, hetgeen ruwweg overeenkomt met 1 personenwagen per 2,03 natuurlijke personen.

Staatssecretaris voor Mobiliteit Wathelet vermeldde in januari vorig jaar dat er op dat ogenblik ongeveer 7,5 miljoen rijbewijzen in omloop waren. Het juiste aantal kon niet worden meegedeeld, aangezien de rijbewijzen voor 1998 niet centraal werden beheerd. Bovendien worden de rijbewijzen niet altijd geschrapt bij het overlijden van een persoon.

Dankzij de oprichting van de Kruispuntbank Rijbewijzen, het nieuwe ICT-platform en de invoering van het rijbewijs in bankkaartmodel, waar alle oude rijbewijzen door worden vervangen, zullen we in de toekomst over accurate en actuele rijbewijsgegevens kunnen beschikken. Dankzij de koppeling met het rijksregister zullen de rijbewijzen van overleden personen automatisch worden geschrapt. De heer Wathelet vermeldde ook nog dat er elk jaar ongeveer 440.000 rijbewijzen door de gemeenten worden uitgereikt.

In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 569 van 19 maart 2013 vermeldde u dat van de 215.177 werkzoekenden er 138.195 bij hun inschrijving bij de VDAB hebben aangeduid over een rijbewijs te beschikken, waarbij 120.311 zich als houder van rijbewijs B identificeerden. Bij 76.982 werkzoekenden werd over het al dan niet bezitten van een rijbewijs geen informatie meegedeeld. De vragen over het rijbewijs zijn namelijk facultatief in te vullen.

In uw antwoord op vraag twee van de schriftelijke vraag wordt vermeld dat 69,01 procent van de werkzoekenden die aangeven een rijbewijs B te hebben behaald, over een wagen beschikt. Uiteindelijk blijken dus 83.025 werkzoekenden over een rijbewijs en een personenwagen te beschikken. Dat komt neer op 38,6 procent van het totale aantal werkzoekenden.

Trouwens, in het antwoord op vraag twee wordt ook uitdrukkelijk gestipuleerd dat 'het beschikken over een wagen' niet met zekerheid betekent dat deze wagen voor het werk kan worden gebruikt. Dat frappeert mij, omdat bij de vragenlijst die de VDAB aan werkzoekenden voorlegt in verband met de beschikbaarheid van een wagen slechts één stelling kan worden aangekruist, namelijk: "Beschik je over een wagen die je kan gebruiken voor je werk?" Me dunkt is deze vraag heel duidelijk. Als men deze vraag aankruist, verzekert men de VDAB dat men over een wagen beschikt en men deze kan gebruiken voor het werk.

De beschikbare cijfergegevens over het bezit van een rijbewijs en het aantal personenwagens in ons land doen toch vermoeden dat deze cijfers en percentages allerm minst een getrouwe weergave van de werkelijkheid zijn. Zeker als we daarbij in ogenschouw nemen dat van de 11 miljoen Belgen er meer dan 2 miljoen min-18-jarigen zijn, waardoor de 7,5 miljoen rijbewijzen moeten worden afgewogen tegen een meerderjarige bevolking van een kleine 9 miljoen.

Bij het verbeteren van de werkzaamheidsgraad van onze bevolking speelt arbeidsmobiliteit een grote rol. Gegevens over de beschikbaarheid van een rijbewijs en een personenwagen die voor het werk kan worden gebruikt lijken mij in een flexibel arbeidsmarktbeleid onontbeerlijk. Wanneer de mogelijke actieradius van een werkzoekende verkleint door het ontbreken van een rijbewijs B, toch zeker in de dossiergegevens, dan verkleint automatisch ook de kans op een geschikte betrekking.

Minister, kunt u mijn analyse van het cijfermateriaal volgen en concluderen dat de beschikbare informatie over het rijbewijsbezit en de beschikbaarheid van personenwagens in de applicatiebestanden van werkzoekenden bij de VDAB een vertekend beeld van de werkelijkheid geeft? Denkt u dat werkzoekenden bewust het bezit van specifiek een rijbewijs B verzwijgen? Bent u van mening dat een werkzoekende verplicht, in plaats van facultatief, moet aangeven bij de VDAB of hij of zij al dan niet over een rijbewijs beschikt? Acht u de vraagstelling naar de beschikbaarheid van een personenwagen voor het werk onduidelijk? Denkt u dat het een goede zaak zou zijn om de gegevens over het al dan niet beschikken van een rijbewijs automatisch te koppelen aan het VDAB-dossier?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Fournier, zoals u ook hebt begrepen, is de vraag over het al dan niet beschikken over een rijbewijs en een wagen facultatief. Het is dus niet verplicht om dat in te vullen. Het is dus ook goed mogelijk dat de cijfers effectief een vertekend beeld geven ten opzichte van de werkelijkheid. De informatie wordt bovendien gevraagd bij de inschrijving van een werkzoekende. Iedereen begrijpt direct dat de informatie over het beschikken van een wagen voor het werk snel kan wijzigen.

Ik zou zelf niet zo ver willen gaan dat een werkzoekende deze informatie bewust gaat verzwijgen. Ik denk niet dat dat de bedoeling is. De informatie over het al dan niet beschikken van een wagen kan, zoals ik al zei, snel wijzigen omdat de situatie van een werkzoekende plots kan veranderen.

Aangaande uw vraag om het aanduiden van het beschikken over een rijbewijs en een wagen verplicht te maken voor een werkzoekende, kan ik het volgende vertellen, wat goed aansluit bij uw twee vorige vragen. Het gebeurt zoals gezegd bij de inschrijving en het is goed mogelijk dat een werkzoekende deze informatie niet systematisch up-to-date houdt. Het kan dus dat de situatie wijzigt en de werkzoekende dat niet aanvult.

In die zin lijkt mij het verengen van arbeidsmobiliteit tot het beschikken over een rijbewijs en een auto voor het werk iets te beperkt qua kijk op de zaak. Ik geef enkele voorbeelden om het te verduidelijken. Een werkzoekende kan beschikken over een auto en vult dat in, maar plots heeft de partner die auto nodig. Dan kom je in een ander systeem. De partner heeft de wagen misschien eerst niet en dan wel voor het werk nodig, dan heeft de werkzoekende die wagen niet meer. Dat kunt u zich wel inbeelden. Jongeren hebben dikwijls nog geen auto, omdat zij nog geen inkomsten hebben. Op het moment dat ze een vaste job hebben, zijn ze misschien wel bereid om een auto te kopen, als ze weten dat ze er het budget voor hebben. Laat ons niet uit het oog verliezen dat een auto na het huishoudbudget gewoonlijk de grootste uitgavenpost is, zeker voor jonge mensen.

Veel werknemers kunnen bovendien gebruikmaken van het openbaar vervoer of de fiets voor hun woon-werkverplaatsingen. In de praktijk stellen consulenten vast dat werkzoekenden die een vaste job vinden bij een werkgever, soms zelfs verhuizen in functie van die job. Ze

zoeken naar de manier waarop ze het gemakkelijkst daar naartoe kunnen gaan, van het kopen van een wagen over openbaar vervoer tot de fiets, afhankelijk van de afstand en dergelijke. Als je het hebt over de mobiliteit van de werknemer, is er soms een echte wisselwerking. De job maakt welke mobiliteit wordt gekozen. Zeggen dat een wagen en een rijbewijs uw veld verbreden, is zeker waar, maar er kunnen andere aspecten meespelen en de situatie kan veranderen.

Zoals u hebt gezegd en ik ook al een paar keer, is het aanduiden van het rijbewijs een facultatieve vraag. Ik denk dat de vraagstelling duidelijk is, maar doordat de situatie zo snel kan wijzigen, ben je nooit echt zeker. Vandaag is het niet het geval dat de informatie systematisch gekoppeld is aan de hand van andere bronnen, zoals dat wel het geval is met bijvoorbeeld het Rijksregister en de Kruispuntbank Rijbewijzen. Het is heel moeilijk om het automatisch te koppelen. Ik denk aan de voorbeelden van jongeren en een wagen, het delen van een wagen, een wagen thuis hebben maar geen twee. Het lijkt me moeilijk om dat te koppelen.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, ik volg volledig uw redenering wat de wagens betreft. Situaties veranderen, de partner gaat misschien werken met de auto, veel mensen hebben maar één wagen.

De kern van mijn vraag is echter het rijbewijs. Een kandidaat kan facultatief aanduiden of hij over een rijbewijs beschikt. Daar zitten nog mogelijkheden in. Een rijbewijs is één, een wagen bezitten is nog iets anders. Het bezit van een rijbewijs kan voor de werkgever een surplus zijn. Dat zou toch in het dossier moeten staan? Het rijbewijs moet natuurlijk niet worden gekoppeld aan een wagen. Dat begrijp ik. Niet iedereen is bereid om met de wagen te gaan werken. Het gaat mij om het rijbewijs op zich. Kunt u de werkzoekende niet verplichten dat hij aanduidt dat hij een rijbewijs heeft en in welke categorie?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik volg u. Het rijbewijs is een element van de competenties en talenten. Een rijbewijs hebben, betekent dat je kan rijden. Het lijkt me juist dat zoiets in je dossier staat. We nemen dat op.

Mevrouw Martine Fournier: Dat kan eventueel worden aangepast?

Minister Philippe Muylers: We gaan dat bekijken met de VDAB.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over online loopbaanbegeleiding - 1744 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Minister, een aantal weken geleden stelde ik u nog een vraag omtrent het nieuwe kader met betrekking tot loopbaanbegeleiding. Ditmaal gaat het specifiek over de online coaching. Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag van februari blijkt dat deze online loopbaanbegeleiding van de VDAB erg populair is. In 2012 kregen 48 personen online loopbaanbegeleiding, goed voor 79 gesprekken. Van maart 2012 tot januari 2013 vonden 2837 gesprekken met een online sollicitatiecoach plaats.

Sinds 1 maart 2012 kunnen ook loopbaancentra online begeleiding aanbieden, maar dit is vrijblijvend. Uit het antwoord op bovengenoemde vraag blijkt dat voorlopig slechts één van

de achttien door het ESF-erkende centra online begeleidingstrajecten aanbiedt en dat slechts voor drie personen een traject werd gestart.

Vanaf eind juni stopt de VDAB met het aanbieden van loopbaanbegeleiding. De online coaching bij ESF-erkende centra – dat worden binnenkort door VDAB gemandateerde centra – moet nog worden uitgebouwd. Daarom stel ik mij vragen bij het aanbod van deze online begeleiding. Daarenboven bestaan er geen voorwaarden voor de centra om een deel van hun subsidies te besteden aan online begeleiding.

Minister, wat is de reden voor deze lage cijfers van online begeleiding door ESF-erkende loopbaancentra? Komt er een verplichting voor de nieuwe gemandateerde centra om ook de optie online begeleiding aan te bieden? Aangezien de VDAB dan stopt met deze begeleidingen, zou er geen aanbod meer zijn, terwijl uit mijn schriftelijke vraag blijkt dat er wel heel wat vraag naar is. Hoeveel staan de door het ESF niet-erkende centra met het online aanbieden van begeleiding? Kan de reden zijn dat de kosten om zo'n online begeleiding op te starten niet opwegen tegenover de baten?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Collega's, ik weet zeker dat u het allemaal weet, maar ik herhaal het zodat we allemaal op dezelfde golflengte zitten: loopbaanbegeleiding is er alleen voor werknemers. Uiteraard blijft voor werkzoekenden heel de trajectbegeleiding bestaan. Ik zal het wat cru zeggen: eigenlijk hebben zij ook een loopbaanbegeleiding. Als we een pop-up maken, oriëntatie geven, coaching doen, competenties van aanbod en vraag laten matchen, dan is dat ook een vorm van loopbaanbegeleiding. Die blijft uiteraard gratis, die blijft hetzelfde voor de werkloze. Het is ook voor werkenden nuttig en zinvol om na te denken over hun carrière. Ze kunnen zich afvragen: waar ben ik, wat kan ik, waar sta ik en waar wil ik naartoe. Daarin kunnen we hen begeleiden.

Mijnheer Laurys, er zijn twee redenen voor de huidige lage online begeleiding. Enkele individuele centra hebben aangegeven dat zij nog niet begonnen waren met het aanbieden van online loopbaanbegeleiding omwille van technische redenen, zoals het beschikbaar stellen van computer, webcam, headset, goede internetverbinding enzovoort. Anderen – en dat zijn volgens mij de meeste – gaven aan dat zij zich nog aan het voorbereiden zijn zodat zij hier in het nieuwe landschap van start mee kunnen gaan.

Meerdere centra melden ons dat ze hebben gewacht om te investeren in de opleiding van hun loopbaanbegeleiders tot er zekerheid was dat het nieuwe beleidskader online loopbaanbegeleiding een mogelijkheid zou zijn. Uit het proefproject van de VDAB en het Loopbaancentrum bleek dat de kosten voor loopbaanbegeleiding relatief laag zijn. Het gaat er nu vooral om dat er wordt afgewacht of het kader er wel komt. Dat is de basisoptie waarom het vandaag niet bestaat. Nu het kader duidelijk is, is dat element weggenomen. Ik verwacht dat de online aanbieding zich zal manifesteren.

We schrijven wel geen verplichting in om te werken met online aanbieding. Ik laat de sector vrij om al dan niet online loopbaanbegeleiding aan te bieden. Elk centrum is vrij om dat al dan niet in zijn aanbod op te nemen. Het zijn alleen diegenen die worden gemandateerd, die de cheques kunnen gebruiken.

Ik heb er geen zicht op of niet-erkende centra online loopbaanbegeleiding aanbieden. Maar als het met het nieuwe systeem wordt aangeboden, en men wil gebruikmaken van de cheques, dan zullen enkel de gemandateerde aanbieders daar gebruik van kunnen maken.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Minister, ik heb uit het advies van de SERV begrepen dat 'werkenden' heel ruim wordt begrepen: ook loopbaanonderbreking en mensen die in een verbrekingsvergoeding zitten, worden meegerekend, alleen de ingeschreven werkzoekenden niet. Voor de rest wordt dat vrij ruim genomen.

Ik begrijp ook dat men wat afwacht tot het hele systeem wordt gewijzigd vanaf 1 juli. Overweegt men in extra innovatieve middelen te voorzien om de centra aan te zetten tot het investeren in online loopbaanbegeleiding? U zei wel dat het niet zo duur is, maar het kan toch een duwtje in de rug zijn.

Minister Philippe Muyters: Met de manier van werken die we nu hebben toegepast, een loopbaancheque van 40 euro waar het bureau in kwestie 550 euro voor krijgt, is er een enorme stimulans voor de markt. Dan moeten zij zelf de keuze maken of zij dat wensen te investeren of niet. Als de markt vraagt om online loopbaanbegeleiding, wat uit de cijfers blijkt, moeten er investeringen worden gedaan door de sector zelf.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over een vernieuwd beleidskader voor loopbaanbegeleiding - 1745 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Het zou logischer zijn geweest indien dit mijn eerste vraag was geweest omdat de minister al de volledige situering heeft gegeven.

Via het systeem van loopbaanbegeleiding kunnen werkenden, heel ruim geïnterpreteerd, ondersteuning krijgen bij het in kaart brengen van hun competenties, talenten en kansen op de arbeidsmarkt. Vanaf 30 juni 2013 valt de financiering van het Europees Sociaal Fonds (ESF) weg en zal de Vlaamse Regering dat overnemen. Daartoe is een besluit van de Vlaamse Regering uitgewerkt. Dat treedt in werking of zou in werking moeten treden vanaf 1 juli 2013. Dan zullen die werkenden op zes jaar tijd tweemaal 4 uur loopbaanbegeleiding kunnen kopen. Minister, u zei al dat daar een waarde van 550 of 500 euro tegenover staat. Ze kunnen dat verkrijgen door een cheque van 40 euro aan te kopen. Het besluit bepaalt zelfs dat het eventueel door derden kan worden betaald.

De VDAB wordt dan de regisseur van de loopbaanbegeleiding. Vanaf 1 juli zal er op de website van de VDAB een vernieuwd luik voor het stuk loopbaanbegeleiding komen. Enerzijds zal de VDAB organisaties of personen kunnen mandateren als erkend loopbaancentrum om de loopbaanbegeleiding aan te bieden. Anderzijds heeft de VDAB zich geëngageerd om centra of personen te informeren over de vernieuwingen. Men zal ook een aantal informatiesessies organiseren. De werkenden zullen vanaf 1 juli 2013 op de website de loopbaancheques kunnen aanvragen. Dit moet al binnen een maand worden gerealiseerd. Het zou goed zijn indien men die cheques nu al zou kunnen aanvragen. Er zou anders een 'gap' kunnen vallen. Indien men pas vanaf 1 juli cheques kan aanvragen, zal de effectieve start van het systeem wellicht pas na de vakantie op gang komen.

Het besluit van de Vlaamse Regering werd op 17 mei 2013 goedgekeurd. Het is goed dat er continuïteit is. Ik las ook dat de sociale partners er vrij enthousiast over zijn. Het is mijn bekommernis dat de doorstart goed verloopt, dat er na de overname door de VDAB een naadloze aansluiting is op het ESF-systeem.

Minister, zal de vernieuwde werking van de loopbaanbegeleiding op 1 juli effectief van start kunnen gaan? Vroeger werd al eens een datum vooropgesteld om die centra te mandateren. Men heeft toen die datum wat moeten verschuiven. Zal de erkenning van de loopbaancentra afgerond zijn op 1 juli? Hoeveel staat dit al? Zijn de mandaten al verleend? Wat als de VDAB niet rond geraakt met de erkenningen? Zullen de werknemers inderdaad vanaf 1 juli hun loopbaancheques kunnen aankopen bij de VDAB? Of zal men hun nu al die mogelijkheid aanbieden om de continuïteit te garanderen?

Is er iets voorzien voor de werknemers die in begeleiding zijn en van wie de begeleiding nog niet is afgelopen, waarbij het centrum geen mandaat kreeg? Kunnen zij dat verder afronden hoewel er geen subsidies meer voorzien zijn?

Het besluit van de Vlaamse Regering voorziet in een derdebetalersregeling. Wie komt daarvoor in aanmerking? Wanneer zullen die cheques betaald moeten worden? Kan dit achteraf? Heeft men daar een systeem voor?

Hoe zal de monitoring plaatsvinden? Dat is ook een bekommernis van de SERV. Hoe zullen we kunnen nagaan of de verplichte bijdrage een effect heeft op de deelname van de doelgroepen? Ik denk dan in het bijzonder aan de mensen met een laag inkomen. Daar is ook de aandacht op gevestigd.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, om te beginnen, ben ik, net als de sociale partners, blij dat we met dit systeem beginnen. Het lijkt me een vrij uniek systeem. Het is een heel andere werkwijze dan in het verleden. Dit past compleet in de visie op competentie- en loopbaanbegeleiding die ik in deze commissie al eens heb uiteengezet.

Op 17 mei 2013 is het nieuw beleidskader definitief goedgekeurd. Sinds 21 mei 2013 staat alle informatie op de website van de VDAB. Dit omvat ook de informatie die organisaties nodig hebben om een mandaat te kunnen aanvragen. De VDAB had hiervoor voldoende tijd. Dat is het voordeel van het streven naar een consensus. Iedereen had voldoende tijd. De VDAB heeft zich al geruime tijd kunnen voorbereiden op de praktische kant van de mandateringsprocedure. Een team staat klaar om alle vragen van organisaties te beantwoorden en om de ingediende aanvragen te behandelen. Aangezien het om een korte periode gaat, begrijp ik dat dit uitdagend zal zijn.

De VDAB heeft me verzekerd dat de nieuwe dienstverlening op 1 juli 2013 van start zal gaan. Ik heb het gisteren nog eens nagevraagd. Tegen die datum zullen er gemandateerde centra zijn. Volgens mij zal alles van start kunnen gaan. Ik heb nog geen mandaten uitgereikt. De VDAB heeft me echter verzekerd dat ik voor 1 juli 2013 mandaten zal kunnen uitreiken.

Volgens mijn informatie zullen vroegere aanvragen niet mogelijk zijn. De loopbaancheque zal vanaf 1 juli 2013 kunnen worden aangevraagd. Er is een openbare aanbesteding uitgeschreven. Er is een uitgever aangesteld. Edenred brengt, samen met de VDAB, het technisch aanvraag- en uitreikingssysteem in orde. Hierdoor zullen de cheques kunnen worden aangevraagd. De precieze datum ken ik niet. Het is blijkbaar nog niet mogelijk me die datum te geven. Het zal op 1 juli 2013 in elk geval mogelijk zijn de cheques aan te vragen.

Begin 2013 heeft het ESF-Agentschap Vlaanderen de erkende centra laten weten dat het ESF-project stopt. In die aankondiging is erop gewezen dat alle trajecten ten laatste in mei 2013 moeten worden gestart en tegen 31 juli 2013 moeten worden afgerond. Het is wel belangrijk te vermelden dat bij het ESF-Agentschap Vlaanderen individuele uitzonderingen kunnen worden aangevraagd.

Om zeker te zijn dat alle ESF-centra hier rekening mee kunnen houden, hebben we die boodschap ruim op voorhand gecommuniceerd. Volgens mij zullen we niet met een gat zitten. De oude projecten kunnen tot 31 juli 2013 lopen. De nieuwe projecten kunnen op 1 juli 2013 van start gaan. Dat moet haalbaar zijn.

Alle organisaties, zoals een OCMW, een mutualiteit of een werkgever, kunnen de bijdrage van hun klanten in de praktijk betalen. De VDAB werkt hiervoor geen specifieke erkenningsregel uit. Het is eigenlijk vrij eenvoudig. De uitgever van de cheque overhandigt de cheque zodra de cheque is betaald. Wie hierin financieel tussenkomt, blijft een open vraag. Het gaat hier niet om een derdebetalerssysteem, wat zou inhouden dat de VDAB het bedrag

later van de derde betaler zou ontvangen. Wie een cheque wil, betaalt 40 euro en krijgt een cheque.

Wat de mensen in armoede en in het bijzonder de werknemers in financiële moeilijkheden betreft, zal de VDAB deze problematiek opvolgen in samenwerking met de gemandateerde organisaties die in het licht van de stimulansregeling zijn erkend. We hebben de VDAB gevraagd hierover jaarlijks te rapporteren. We zullen zeker bijzondere aandacht hebben voor de financiële drempels die eventueel ten gevolge van de eigen bijdragen kunnen ontstaan.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Volgens mij zit het systeem goed in elkaar. Ik had liever gezien dat het mogelijk zou zijn die cheques vooraf te kopen. Dat zou misschien gemakkelijker zijn. Principeel heb ik in elk geval geen probleem met die cheques. Het is volgens mij een goede zaak dat we de verantwoordelijkheid gedeeltelijk bij de werkenden leggen. We moeten die cheques niet gratis uitreiken. Een dergelijk systeem zou tot misbruiken leiden.

Tot slot wil ik nog een opmerking maken. Ik heb de indruk dat de werkgevers en de centra, die tenslotte betrokken partij zijn, vrij goed op de hoogte zijn. Ik veronderstel dat een aantal centra de mandaten zouden kunnen overnemen. Ik heb echter ook de indruk dat de werkenden het systeem nog niet goed kennen. Dat is niet altijd de verantwoordelijkheid van de VDAB. Misschien kunnen andere organisaties hier ook attent op worden gemaakt. Misschien kan op dat vlak wat meer informatie worden verstrekt. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het nieuwe plan om de jeugdwerkloosheid in Brussel terug te dringen - 1749 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, sinds het aantreden van de nieuwe minister-president beweegt er in een aantal domeinen een en ander in de hoofdstad. Een van de elementen die hierbij opvallen, is de vaste wil van minister-president Vervoort om de torenhoge jeugdwerkloosheidscijfers in Brussel aan te pakken.

Hij heeft onlangs beslist een budget van 5 miljoen euro vrij te maken om de strijd met het hoge aantal jongeren zonder werk in Brussel aan te gaan. In een aantal wijken van de hoofdstad bedraagt de werkloosheidsgraad bij de jongeren 50 procent. Voor het hele Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gaat het om 32 procent. Dit betekent dat een jongere op drie geen werk heeft.

Minister-president Vervoort wil vooral inzetten op stageplaatsen en dan in het bijzonder op stageplaatsen voor knelpuntberoepen. Hij is op dat vlak vrij ambitieus. Hij heeft over de creatie van een 4000-tal nieuwe stageplaatsen gesproken. Maar hij wil ook andere acties voeren, onder andere op het vlak van talenkennis via extra taalcheques, en dat kunnen we alleen maar toejuichen. Ook wil hij werken met een onlineplatform dat mensen toelaat om hun talenkennis bij te spijkeren.

Binnen Brussel is het gewest natuurlijk bevoegd voor werk en tewerkstelling, maar de Vlaamse Gemeenschap heeft ook een heel belangrijke rol te spelen in opleiding en vorming binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik denk aan individuele beroepsopleidingen (IBO's), opleidingscheques en de rol van de VDAB.

Minister, het is duidelijk dat Vlaanderen die rol ook op een proactieve manier opneemt. Ik weet dat u ook persoonlijk erg achter die belangrijke taak van Vlaanderen in Brussel staat.

Een mooi voorbeeld van samenwerking is natuurlijk de samenwerking tussen Actiris en de VDAB. Onlangs hadden we het in deze commissie nog over het hernieuwd samenwerkingsakkoord dat wij goedkeurden, en dat betrekking had op arbeidsmarktbeleid, opleiding en vorming.

Minister, het spreekt voor zich dat het Brusselse Gewest en Vlaanderen hun respectieve bevoegdheden inzake werk en opleiding zo goed mogelijk op elkaar moeten laten aansluiten. Dat is de bedoeling. Dat gebeurt in Vlaanderen op een evidente wijze, want u combineert die bevoegdheden. Binnen Brussel is het altijd wat complexer.

De vaste ambitie van minister-president Vervoort is nu om de jeugdwerkloosheid in Brussel aan te pakken. Als men over stageplaatsen praat, dan heeft dit ook met vorming en opleiding te maken, want stageplaatsen leggen een soort van brug tussen enerzijds opleiding en vorming en anderzijds het werkveld. Minister, neemt u in dat verband contact op met het Brusselse Gewest of met minister-president Vervoort? Of bent u zelf gecontacteerd om de nieuwe ambities die Brussel eindelijk uitspreekt, via uw bevoegdheden een verlengstuk te geven? Daarbij blijft elk natuurlijk wel op zijn domein: dat spreekt voor zich. Wij zullen ons nooit bezighouden met gewestbevoegdheden binnen Brussel, en Brussel hoeft zich niet bezig te houden met onze gemeenschapsbevoegdheden binnen Brussel. Het is wel belangrijk om die twee zo veel mogelijk aan elkaar te koppelen om ze op die manier zo effectief mogelijk te maken.

Minister, er is nu het krachtige signaal vanuit Brussel. Onderzoekt u welke rol u eventueel kunt spelen – of welke bijkomende inspanningen u eventueel kunt opnemen – vanuit Vlaanderen om een tandje bij te steken om zo de hoge jeugdwerkloosheid in Brussel aan te pakken via uw bevoegdheden van vorming en opleiding?

Dan kom ik tot mijn laatste vraag. Ik denk dat er een grote doorbraak staat in het samenwerkingsakkoord dat onlangs werd besproken, namelijk de ontwikkeling van het unieke dossier van de werkzoekende in Brussel. Misschien is het nog te vroeg, maar ik vroeg me gewoon af of daar al schot in de zaak is. Als de VDAB en Actiris op dit terrein samen zouden managen voor de werkzoekenden, kan er een grote stap vooruit worden gezet. Is er dus al vooruitgang geboekt in de creatie van dat unieke dossier?

De reden van mijn vraag is dus heel eenvoudig. Er waait in Brussel een nieuwe wind op meerdere domeinen. Er is onder andere een versterkte ambitie om jeugdwerkloosheid aan te pakken. Minister, u speelt een belangrijke rol inzake vorming en opleiding. Denkt u dat u die nieuwe wind in Brussel kunt versterken door de samenwerking te intensifiëren?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Delva, voorafgaand aan de uitspraken van de nieuwe minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heb ik geen contact gehad. Ik heb van onze minister-president gisteren wel begrepen dat hij contact heeft gehad met zijn nieuwe collega. Daar is afgesproken om overleg te plegen over een aantal punten, waaronder het arbeidsmarktbeleid. Ik ben graag bereid daar verder op in te gaan. Ik geloof ook dat zo'n samenwerking nuttig en zinvol is, wat in het verleden trouwens ook al is gebleken.

Vlaanderen neemt via dat samenwerkingsakkoord in Brussel zijn verantwoordelijkheid op het vlak van opleiding en onderwijs echt wel goed op. U weet ook dat we in Vlaanderen verder werken aan de versterking van het Jeugdwerkplan, en we zetten verder in op werkplekieren. Heel onze aanpak van jongeren is gericht op stages. Het werkplekieren is daar een onderdeel van. We zullen de instrumenten die we in Vlaanderen ter beschikking hebben en die passen in onze bevoegdheid van opleiding en onderwijs, uiteraard ook in Brussel inzetten: via de reeds bestaande samenwerkingsverbanden of, indien nodig, via nieuwe samenwerkingsverbanden.

Vorig jaar hebben we 2740 unieke werkzoekenden via de Regionale Dienst Brussel in totaal 4526 opleidingen laten volgen. Dat zijn dus toch wel behoorlijke aantallen. De toeleiding

gebeurt uiteraard – ieder zijn bevoegdheid – door Actiris. Ik krijg zeker geen signalen dat daar problemen zouden zijn. Daarnaast is het zo dat wie zich vanuit Brussel spontaan aanmeldt voor opleidingen, natuurlijk ook bij ons terecht kan.

De Nederlandstalige beroepsopleiding in Brussel werkt met een volledige bezetting en met eerder beperkte wachtlijsten. Brusselse Nederlandstalige werkzoekenden, procentueel beperkt in aantal, met opleidingsnoden kunnen zeker terecht bij de competentiecentra van de VDAB of bij de erkende opleidingspartners van de VDAB in Brussel.

Er zijn ook nog steeds veel opleidingen Nederlands als tweede taal (NT2). Deze opleidingen beogen anderstalige kandidaten klaar te stomen om cursussen in het Nederlands te kunnen volgen, en dit op diverse niveaus. Dit komt straks bij de vraag van collega Van Rompuy nog uitvoerig aan bod.

Het unieke dossier dat u vermeldt, kwam ter sprake op de gemeenschappelijke vergadering van de raden van bestuur van Actiris en de VDAB. Er is toen vooral overeengekomen om na te gaan hoe de gegevensuitwisseling tussen de beide instellingen kan worden geoptimaliseerd. Een uniek dossier is, zo heeft de VDAB mij intussen gemeld, niet echt haalbaar omdat de VDAB al zijn eigen cliëntvolgsysteem heeft, dat in Vlaanderen volop wordt gebruikt. Het zou als gevolg hebben dat het unieke dossier een zware budgettaire extra kost met zich meebrengt. Het lijkt dus aangewezen om de uitwisseling van gegevens te optimaliseren in plaats van een nieuw systeem vanuit Actiris bij de VDAB te installeren. Tijdens het overleg tussen een delegatie van het beheerscomité van Actiris en een delegatie van de raad van bestuur van de VDAB is overeengekomen dat de VDAB toegang zal geven via een soort cliëntvolgsysteem aan Actiris, zodat ze over die informatie kunnen beschikken. Daarnaast kunnen de gegevens via een nachtelijke flow worden overgemaakt tussen de VDAB en Actiris. Zoals ik zei, veronderstelt een uniek dossier een uniek informaticasysteem, en dat is budgettair niet realistisch. Op die manier is de gegevensstroom volgens mij echt wel geoptimaliseerd.

Ik ben graag bereid om samen met de nieuwe minister-president en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering na te gaan hoe we in ons nieuw samenwerkingsakkoord vorm kunnen geven aan de nieuwe acties die in Vlaanderen bestaan en de acties die Brussel plant.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben verheugd te horen dat er ook over het arbeidsmarktbeleid al contacten zijn geweest tussen de twee ministers-presidenten. Ik wil ook in deze commissie benadrukken dat heel die actie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en al onze inspanningen ook belangrijk zijn voor Vlaanderen zelf. Er zijn namelijk nog altijd een aantal vacatures, onder andere voor laaggeschoolden in de Vlaamse Rand, die moeilijk ingevuld geraken. We hebben er zelf dus alle belang bij om onze inspanningen daar proactief in voort te zetten.

Het lijkt logisch, maar het is goed dat u probeert om de instrumenten die Vlaanderen ontwikkelt, maximaal in te zetten, ook – voor zover technisch mogelijk – binnen Brussel. Het is goed dat we verder gaan op dat domein. De cijfers die u citeert over de unieke werkzoekenden en het aantal opleidingen dat zij hebben gevolgd, tonen de ambities die wij op dat domein in Brussel hebben. Ik ben u daar erkentelijk voor. U doet uw job.

Ik begrijp de budgettaire gevolgen van de creatie van het uniek dossier. Ik hoop alleen maar dat de alternatieve piste die bewandeld wordt, met de uitwisseling van informatie, efficiënt genoeg zal zijn om aan de doelstellingen te beantwoorden. Een uniek dossier op zich zou fantastisch geweest zijn, maar ik begrijp dat het moeilijk ligt. Ik hoop dat het alternatief dat wordt uitgedokterd door de VDAB en Actiris, het origineel zo dicht mogelijk kan benaderen. Ik denk dat de jongeren, ook in Brussel, daar recht op hebben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Güler Turan tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de studie van de VDAB naar werkzoekende schoolverlaters - 1670 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: In een recente studie van de VDAB wordt er bevestigd wat we allemaal een beetje aanvoelen. Minister, ik merk dat u daar een mening over hebt. Net daarom heb ik deze vraag gesteld: om uw mening te kennen. In het rapport wordt er aandacht besteed aan werkzoekende schoolverlaters. Er is ook veel aandacht voor de richtingen Science, Technology, Engineering and Mathematics (STEM). Er is de laatste tijd nood aan afgestudeerden uit die richtingen.

Er zijn een aantal opvallende cijfers, die voor een deel uw redenering bevestigen, maar voor een deel ook de misvattingen die daarover bestaan, ontkrachten. Uit het rapport bleek dat 82,8 procent van de schoolverlaters zich binnen de opvolgingsperiode inschreef bij de VDAB en dat 88,3 procent van die ingeschrevenen na één jaar niet meer werkzoekend was. Dat kunnen we ook anders lezen. 82,8 procent schrijft zich in, maar dat betekent dat 17,2 procent zich in die periode niet heeft ingeschreven als werkzoekende. Minister, u zult uw mening straks wel geven.

Een terugkerend aandachtspunt – en hopelijk ook een groot aandachtspunt van u – betreft de ongekwalificeerde uitstromers: een op de acht verlaat de schoolbanken zonder diploma. De studie slaat hier alarm en vertelt ons dat schoolverlaters die één jaar na het verlaten van de school nog steeds werkzoekend zijn en in dat jaar geen enkele werkervaring hebben opgedaan, de aansluiting met de arbeidsmarkt compleet hebben gemist. Die vaststelling wordt door de VDAB-studie gemaakt en door enkele professoren, zoals professor Mark Elchardus, bevestigd. Het is dus heel belangrijk dat de schoolverlaters binnen dat jaar werk vinden. Anders missen ze hun aansluiting.

Die jongeren moeten dus intensief worden begeleid om te vermijden dat ze zouden wegzinken in langdurige werkloosheid. Laaggeschoolden hebben een kans op drie om werkloos te zijn, tegenover middengeschoolden, waar die kans slechts een op negen is en hogeschoolden, die nagenoeg allemaal binnen het jaar aan het werk geraken. Specifiek voor diegenen die voor een STEM-opleiding hebben gekozen, is er beter nieuws: zij hebben de meeste garantie op werk. De professionele bachelors sluiten het best aan op de arbeidsmarkt. Dat lijkt mij ook logisch.

Er is een genderprobleem: vrouwen kiezen nog te weinig voor techniek. Ook daar is nog werk aan de winkel, zowel voor u als voor uw collega van Onderwijs. In de bacheloropleidingen kiezen de dames vaak voor de zorg. Bij de masters blijken ze echter beter aan te sluiten bij wetenschappelijke richtingen. Dat is een zeer concrete vaststelling, waarmee we in de toekomst hopelijk meer kunnen doen.

De provincie Antwerpen heeft het grootste aandeel in ongekwalificeerde uitstromers: 14,6 procent. Dat is echt heel hoog. Vooral mannelijke laaggeschoolden vormen een kwetsbare groep. Een diploma is heel belangrijk. Een hele belemmering blijkt ook te zijn dat jongeren in het beroepsonderwijs een zevende jaar dienen te volgen.

Minister, u hebt extra geld gekregen. Ik wil niet opnieuw beginnen over de NEET-jongeren (not in education, employment or training) en de vier maanden. U meent dat we de meesten bereiken. Ik zeg elke keer dat een mail niet genoeg is en u probeert me elke keer te overtuigen dat het niet enkel een mail is. Ik zal stoppen en u zult ook heel tevreden zijn als we ze binnen de vier maanden allemaal in een effectieve opleiding, een stage of – nog beter – aan het werk

kunnen krijgen. We weten dat dat conjunctureel op dit ogenblik niet erg gemakkelijk is, maar de uitdaging is om het nu toch aan te pakken.

Minister, welke conclusies trekt u uit dit rapport? Ik heb al enkele dingen gezien in uw mimiek, u zult dat zo dadelijk verduidelijken. Gelet op de cijfers, denkt u dat de bestaande acties voldoende zijn of moeten we nog nieuwe sensibiliseringsacties of nog andere ondernemen? Ik ben niet meteen vragende partij om alles nu weg te gooien, een tabula rasa te maken en opnieuw te beginnen, maar we moeten er toch iets mee doen.

Jongeren kiezen vaak voor masteropleidingen, maar uit dit rapport blijkt dat de technische en exact-wetenschappelijke bacheloropleidingen een betere garantie op werk geven. Dat wisten we wel. Hoe zullen we met deze tendens omgaan? Hoe gaan we ook de doelgroep vrouwen extra aansporen om die richting uit te gaan? Ik weet dat we ook een nota hebben gemaakt om de technische richtingen te promoten. Misschien kunt u daarvan een stand van zaken geven. Ik verwijs ook naar de vragen van mevrouw Peeters, ook al is zij van de oppositie. Dat neemt niet weg dat de antwoorden zeer interessant kunnen zijn voor ons allemaal.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben erg blij met dat schoolverlatersrapport. Zoals u zegt, mevrouw Turan, wordt er veel bevestigd uit de aanpak die we met deze regering hebben voor werklozen. De juiste accenten worden gelegd. Als we het rapport bekijken, blijkt dat 3,5 procent van de Vlaamse jongeren – ik zou durven te zeggen: slechts 3,5 procent – geen werkervaring heeft kunnen opdoen in het eerste jaar na het verlaten van de schoolbanken, eender van waar ze komen. Dat is een prestatie die bij de Europese top behoort. Het is niet zo dat ik tevreden ben, net zoals u: we moeten altijd nog meer ambitie hebben.

We kunnen meer in detail gaan. Het beeld is heel genuanceerd, maar als ik het zwart-wit zeg, is het zo dat hoger geschoolde jongeren relatief vlot de aansluiting vinden met de arbeidsmarkt. Vooral wie het secundair onderwijs niet afwerkte, vindt veel moeilijker een job. Dat hebt u ook gesteld, mevrouw Turan, en dat blijkt nog eens heel duidelijk. In crisistijden wordt die situatie nog meer precair. De strijd tegen jeugdwerkloosheid wordt vooral naar die groepen gevoerd, degenen die ongekwalificeerd uitstromen. Dat is, zoals u weet, de prioriteit die zowel de Vlaamse Regering als de Vlaamse sociale partners hebben gesteld. U kent heel het programma met de instapstages en de werkinlevingsprojecten, de individuele beroepsopleidingen en al de rest. Dat doen we specifiek voor die doelgroepen.

De bespreking met de sociale partners over de besteding van de bijkomende 5 miljoen euro voor jeugdwerkloosheid loopt momenteel nog. Ik wil al meegeven dat wat mij betreft – maar ik ga graag in overleg met de sociale partners, dus daar kunnen nog nuances in komen – deze middelen prioritair ingezet zullen worden voor het versterken van de werkinlevingsprojecten en dan vooral in die regio's en steden die kampen met de hoogste graad van ongekwalificeerde jongeren. Zoals u al zei, zal Antwerpen daar allicht bij zijn.

De Vlaamse Regering heeft beslist dat ze iets extra's wil doen voor science, technology, engineering and mathematics of dus studies in wetenschappen, techniek, ingenieurswetenschappen en wiskunde. In het schoolverlatersrapport hebben we extra gefocust op die opleidingen: waar staan ze en hoe komen ze eruit? Dan zie je dat de studenten uit de STEM-studierichtingen sneller werk vinden dan anderen, en dan vooral bachelors en masters. Een vreemde vaststelling blijft dat meisjes die een bepaalde STEM-opleiding hebben gevolgd, en dat zijn er al minder, moeilijker werk vinden dan anderen. We hebben ook daar wel wat perceptieproblemen.

In verband met de opleidingen die leiden naar knelpuntberoepen op onze arbeidsmarkt, is het zeker nuttig en zinvol om leerlingen te stimuleren om STEM-studierichtingen te overwegen. Het is belangrijk, en de schoolverlatersstudie levert daar opnieuw een enorm grote bijdrage toe, dat mensen juist kiezen. Om juist te kiezen, moet er ook goede informatie worden aangeboden over wat uw kansen zijn op de arbeidsmarkt. Daarvoor is die studie zeer nuttig,

zeker voor Onderwijs. De VDAB zal zeker helpen waar hij kan, bij studie-informatiedagen (SID-in's) of voor de CLB's, om ervoor te zorgen dat de correcte arbeidsmarktinformatie kan leiden tot een betere en juistere keuze van jongeren.

Met de sectorconvenants ondersteun ik de sectoren die kampen met een gebrekkige instroom vanuit het onderwijs. Het belangrijkste is dat die sectoren zichzelf promoten bij leerlingen. Voor technologische sectoren situeren de acties zich vaak al in het basisonderwijs. Het is belangrijk dat kinderen en zeker ook meisjes meer interesse kunnen krijgen voor techniek en wetenschap. Dat wordt het best opgewekt vanaf jonge leeftijd. Dit zijn acties die we al langer doen, maar die we nu in het kader van het STEM-actieplan van de Vlaamse Regering voorzetten en versterken. Dat gebeurt door de diverse collega's. Dan denk ik onder meer aan minister Smet.

Wat de rol van SYNTRA Vlaanderen in het STEM-actieplan betreft, kan ik meedelen dat SYNTRA Vlaanderen zijn schouders mee onder dat actieplan zet. Concrete acties in samenwerking met SYNTRA zijn nog niet opgenomen in het actieplan, maar indien Vlaanderen op dit terrein daadwerkelijk vooruitgang wil boeken, is het natuurlijk essentieel dat wie als STEM-ondernemer wil starten, door SYNTRA kan worden ondersteund. Daarenboven kan het SYNTRA-netwerk in samenspraak met de sectoren volgens mij een prima bron zijn om innovatieve opleidingen te ontwikkelen en te organiseren. Er wordt overwogen om SYNTRA Vlaanderen en ook nog andere partners te betrekken bij het STEM-actieplan, via een klankbordgroep. Die is nog niet opgericht, omdat we onderzoeken of dat de beste formule is.

Tot slot was er de interessante vraag of het verplicht verruimen van de beroepsaspiraties van werkzoekenden er niet toe leidt dat hoger opgeleiden banen voor laaggeschoolden innemen. Er is nu meer werkloosheid. De vraag rijst of niet aan hoger opgeleiden wordt gevraagd maar een baan aan te nemen, waardoor ze lager opgeleiden zouden verdringen. Ik wil daarop heel duidelijk antwoorden dat enkel werkzoekenden met een zeer specifieke opleiding waarvan we weten dat ze daardoor nauwelijks een kans maken op de arbeidsmarkt, actief worden aangemoedigd om hun beroepsaspiraties sterk te verbreden. Het gaat dus om een beperkte groep. Bovendien betekent dat verruimen van de beroepsaspiraties niet dat we werkzoekenden aanmoedigen om onder hun niveau te gaan werken. We vragen hun in de eerste plaats om andere beroepen te overwegen, beroepen die uiteraard passen bij hun competenties en hun competentieniveau. Wat zou u anders van mij verwachten? Mijn beleid en dat van de VDAB is er zeker niet op gericht om geschoolde werkzoekenden aan te moedigen laaggeschooldenbanen in te vullen.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een aantal cijfers worden inderdaad bevestigd. Dat maakt ook dat u nu inderdaad de schoolkeuze en de keuze voor STEM-richtingen ook bij jonge meisjes wat meer richting kunt geven. Uw STEM-actieplan zal hopelijk op kruissnelheid komen.

Ik wil niet negatief zijn. U hebt het rapport correct gelezen. U hebt de ene kant belicht, maar ik wil toch eens de andere kant bekijken. Ik leid af dat 82,8 procent van de jongeren zich binnen die opvolgingsperiode inschrijft bij de VDAB, terwijl 17,2 procent zich op dat moment dus helemaal niet inschrijft. Doen ze dat later? Dat is niet opgenomen. Dat zijn dus jongeren die niet kunnen worden begeleid en opgevolgd door de VDAB. Van die 82,8 procent ingeschrevenen was 88,3 procent niet meer werkzoekend. Telkens verliezen we dus een groep. U stelt dat 3,5 procent van die ingeschrevenen werkzoekend bleef en geen ervaring had opgedaan. Dat is niet zo dramatisch, maar dat is 3,5 procent te veel. We zien echter dat 2644 jongeren zonder de minste kwalificatie de school verlaten. Twee derde daarvan zijn mannen. Vier op de tien van die jongeren zijn na een jaar nog altijd werkzoekend, en 11 procent van die moeilijke groep heeft ondertussen nog altijd geen enkele

werkervaring opgedaan. De cijfers die ik geef, komen uit dezelfde studie, op basis van andere berekeningen.

Dit geeft ook aan dat we het nog niet zo slecht doen als het gaat over diegenen die we kunnen bereiken. Als overheid blijven we echter een taak hebben met betrekking tot diegenen die we niet kunnen bereiken. Wat zullen zij doen? Een derde diploma in het buitenland halen? Zich in de illegaliteit en de criminaliteit begeven in een grootstad? U moet straks met de sociale partners over die 5 miljoen euro beslissen. U weet dat ik volledig achter de werkinlevingsprojecten en de stages sta, maar ik wil echt vragen dat u ook oog zou hebben voor de jongeren die we vandaag helemaal niet kunnen bereiken, dat men vindplaatsgericht zou werken voor hen. Bijvoorbeeld in Antwerpen zijn er 300 plaatsen, terwijl daar meer dan 6000 jonge werklozen zijn en we bovendien zien dat een groot percentage ongekwalificeerd uitstroomt. Misschien moet u ook een tandje bijsteken met betrekking tot dat vindplaatsgericht werken voor die jongeren die er niet komen. Dan wil ik nog in het midden laten of ze er niet komen door onwil of door onkunde.

Minister Philippe Muyters: Ik ben het er niet mee eens dat u die allemaal in die slechte categorie zet. Ik neem mijn eigen kinderen als voorbeeld: geen van beide is ooit ingeschreven bij de VDAB, omdat ze daarvoor al een baan hadden. Zo zullen er nog zijn. Ik heb nooit voor een baan gezorgd voor mijn kinderen. Ze hebben dat helemaal zelf gedaan. Ze hebben zich nooit ingeschreven. Eerst hebben ze een maand vakantie genomen. Ondertussen hebben ze gesolliciteerd. Toen ze terugkwamen van hun vakantie, hadden ze allebei hun baan. Er zijn ook zulke mensen.

Waarvoor wil ik die 5 miljoen euro vooral inzetten? We moeten nog zo veel ongekwalificeerde instromers bereiken, dat we daar toch ook nog een accent op moeten leggen. Er zijn ook nog altijd mensen die beslissen eerst nog een jaar naar Australië te gaan, of een jaar dit of dat te doen. Die zijn ook uitgestroomd uit de school. Ik begrijp het probleem, maar we hebben niet veel middelen: laten we goed bekijken hoe we die inzetten.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Ik heb zelf nooit een VDAB-kantoor gezien. Je kunt dan toch nog goed terecht komen. Minister, ik hoop hetzelfde voor uw kinderen.

De essentie is dat ik ze niet wil stigmatiseren. Ik maak me gewoon zorgen over wat we de laatste tijd meemaken in de grootsteden. We hebben daar jongeren rondlopen die nergens zijn ingeschreven, die jammer genoeg ook zelf geen werk hebben of zoeken en toch overleven in die steden. Dat is niet positief. Ze hebben geen perspectieven, ze hebben niets te verliezen. We moeten dat aanpakken voor we daar grote problemen mee hebben. Dat moet samen met de jeugdsector van de lokale overheden gebeuren.

Ze kunnen voor een derde diploma naar het buitenland zijn gegaan. Van mij mag dat, dat is positief, maar we moeten weten wat er overblijft zonder perspectieven en daar moeten we op inzetten. Minister, ook al zijn uw middelen beperkt, toch moet u daar een duidelijke keuze voor maken, om later grotere problemen te voorkomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de acties van de VDAB op de luchthaven van Zaventem - 1651 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Enkele weken geleden heeft Arnaud Feist, de CEO van Brussels Airport, bevestigd wat enkele jaren geleden in de IDEA Consult-studie stond die werd besteld door Frank Vandembroucke. De heer Sanctorum stelt daar straks nog een vraag om uitleg over. Groen vindt de creatie van tewerkstelling op de luchthaven niet zo goed, omdat het meer verkeer en vluchten meebrengt. De tewerkstelling op de luchthaven behelst nu 20.000 directe jobs en 40.000 indirecte jobs, dus samen 60.000 jobs. Volgens de heer Feist zullen daar 10.000 directe jobs bijkomen, en 15.000 jobs in de omgeving. Dat wil zeggen dat er tussen nu en 2020 25.000 jobs in en rond de luchthaven zullen bijkomen. Dat is meer dan wat er verloren is gegaan in de automobielsector.

Het is belangrijk dat het beleid daar ook op inspeelt, en dat gebeurt al. Deze zomer wordt in Zaventem het Luchthavenhuis geopend. Dit is een project in samenwerking met Voka, de VDAB en Actiris. De gemeente Zaventem probeert daar ook haar steentje toe bij te dragen. In een artikel in *Le Soir* van 23 mei staat: “Les Bruxellois font carrière en Flandre. La pénurie de main d’oeuvres en Flandre attire les candidats de la capitale.” In 2006 heeft Frank Vandembroucke dat samenwerkingsakkoord in deze commissie toegelicht. Blijkbaar is dat nu herzien en versterkt. Ik heb dat gemist in de commissie. Tussen 2007 en 2013 heeft Vlaanderen 4000 arbeidsplaatsen aangeboden aan Brussel. Per aanbieding gaat het soms over een of twee posten. In totaal spreekt men over 7300 “emplois qui ont été proposés à des Bruxellois.”

Het is goed om bij de opening van het Luchthavenhuis een balans op te maken van wat er de jongste jaren is gebeurd tussen de VDAB en de Brusselse werkzoekenden. Is er al zicht op concrete resultaten? Het zijn immers arbeidsplaatsen die zijn overgemaakt. Hoeveel zijn er ingevuld?

Minister, de jobs op de luchthaven zijn laaggeschooldenjobs. Je hebt er geen diploma voor nodig, maar je moet bereid zijn om bijzonder flexibel te werken – dikwijls gaat het om ploegwerk –, maar je moet ook de taal kennen. Vlaanderen is enkele jaren geleden begonnen met taalscans en met het invoeren van een sluitend taalbeleid voor anderstalige werkzoekenden. Wat hebben de taalscans opgeleverd? Blijft de kennis van het Nederlands een probleem? Bestaan er gegevens over de resultaten van het Nederlands op de opleidingsvloer? Minister Bourgeois heeft in het Integratie- en Inburgeringsdecreet de nadruk gelegd op de taalkennis als factor voor integratie. Zeker voor de werkgelegenheid op de luchthaven is dat cruciaal. Burgemeester Bonte van Vilvoorde zegt dat er een enorme inwijking is uit Brussel van migranten die geen Nederlands kennen. Daardoor kunnen ze ook geen werk vinden. Dat is een essentieel element in de post-BHV-periode. Dat is geschiedenis, of men dat nu een goed akkoord vindt of niet. Er zijn nieuwe problemen, er zijn taalproblemen in de Rand. We krijgen heel wat mensen binnen uit Brussel die geen Nederlands kennen, terwijl er wel vacatures zijn.

De luchthaven zal de komende jaren in België de grootste werkgever worden, groter nog dan de havens. We horen van mensen op de luchthaven zelf dat de rekrutering een probleem is. Er worden inspanningen geleverd. Ik zou graag hebben dat daar een balans van wordt opgemaakt. Het bestaat nu toch al zeven, acht jaar. U spreekt van een tandje bijsteken. De luchthaven trekt niet alleen Brusselaars aan maar vooral Vlamingen uit het Leuvense, uit Mechelen en Vilvoorde. Het is een echte pool van tewerkstelling. We moeten het reservoir in Brussel zeker kunnen aanspreken.

Bestaan er gegevens over de resultaten van het Nederlands op de opleidingsvloer (NODO), de individuele beroepsopleiding (IBO) met taalondersteuning en Nederlands op de Werkvloer (NODW)?

Een artikel in *Le Soir* verwonderde mij. “La région a également investi 150.000 euro l’an dernier pour permettre à des demandeurs d’emploi Bruxellois de se former en Néerlandais.” Is dat waar? Ik dacht dat wij daarvoor instonden, ik kan het mis hebben. De geraamde kostprijs van deze extra taalscore bedraagt 150.000 euro recurrent voor het toeleidingsplan en

de extra taalinstructeurs die gefinancierd worden door het Vlaamse Gewest. Misschien heb ik het mis, of de krant heeft het mis.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Vlaanderen zet recurrent 150.000 euro in voor taal. De Brusselse Regering werkt met taalcheques, die komen daar nog eens bovenop. Dat is een engagement van de twee partijen en dat staat in het samenwerkingsakkoord.

Wat de tewerkstelling van Brusselaars op de luchthaven betreft, is het niet mogelijk om vanuit de VDAB eenduidige cijfers te geven. De monitoring van de VDAB is niet van dien aard dat deze informatie kan worden opgevraagd. Het VDAB-systeem kan bovendien geen onderscheid maken tussen het zorggebied Zaventem en de luchthavenregio. Beide regio's overlappen elkaar, maar alleen het eerste wordt door de software herkend. Bovendien heeft de VDAB geen zicht op de dossiers van de werkzoekenden uit Brussel. Vanuit concrete jobdatings zoals LSG Sky Chefs en G4S kunnen we wel bevestigen dat zeer regelmatig Brusselse werkzoekenden aan de slag gaan bij luchthavenbedrijven.

Uit een manuele teloefening, uitgevoerd door Actiris en gebaseerd op de feedback van werkgevers over de eerste drie jaren van de samenwerking tussen Actiris en de VDAB, van 2007 tot 2010, kunnen wel de volgende gegevens worden gedistilleerd. Op een totaal van 1277 werkzoekenden die in de Rand werden geplaatst op een vacature waren 359 tewerkstellingen gesitueerd in de gemeenten op en rond de luchthaven, meer bepaald 99 bij Brucargo, 75 in Diegem, 13 in Machelen, 99 in Vilvoorde en 73 in Zaventem. Volgens een bevraging in 2009 blijken 1652 werknemers – dat was toen iets meer dan 10 procent van het totaal aantal direct tewerkgestelden – van de luchthaven te wonen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De talenkennis blijft, naast de gevraagde flexibiliteit, voor een probleem zorgen bij de invulling van vacatures op de luchthaven. Dat hebt u zelf ook naar voren gebracht. Voor minstens 5400 jobs is meertaligheid vereist en voor ruim 4300 jobs moet de werknemer drietalig zijn. De vraag naar meertaligheid leidt tot een kwantitatief tekort aan kandidaat-werknemers voor klantgerichte beroepen zoals verkoper/verkoopster of horecapersoneel. In deze en nog veel andere beroepen is een uitgebreide talenkennis onontbeerlijk, maar tegelijk vraagt men laaggeschoolde kandidaten: in de meeste gevallen is een diploma van middelbaar onderwijs voldoende. Die combinatie vereist dat relatief lager geschoolde kandidaten toch over de nodige talencompetenties beschikken en eventueel verder willen aanleren. Het vinden van deze profielen is zeker niet evident.

Daarnaast zijn er op de luchthaven heel wat jobs waarvoor kennis van één taal voldoende is. Die worden geschat op 8370, maar in zes op tien van de gevallen moet dit specifiek Nederlands zijn vanwege wettelijke verplichtingen – bijvoorbeeld voor douane en politie – of vanwege de bedrijfscultuur. Onder meer om veiligheidsredenen dienen alle werknemers de Nederlandse taal te verstaan en te spreken.

Door een gebrek aan interesse bij de werkgevers biedt de VDAB de taalscan niet langer aan. Mijn voorganger Frank Vandembroucke zette die reeds stop in 2008. Op basis van de ervaring van de VDAB met Nederlands op de werkvloer bij de luchthavenbedrijven, en van de bedrijfscontacten, werd in samenwerking met het Huis van het Nederlands een taalmatrix opgesteld. Deze matrix geeft per beroep weer welke taalvaardigheden Nederlands je nodig hebt, en dit voor de vaardigheden lezen, schrijven, spreken en begrijpen. De matrix wordt door Voka Halle Vilvoorde, onze partner in de Airport Academy, getoetst bij de bedrijven op de luchthaven. Op basis van hun feedback wordt de matrix vervolledigd en bijgestuurd. Dit betekent niet dat werkgevers daarbovenop geen specifieke eisen kunnen stellen, maar het maakt het voor de VDAB wel mogelijk om werkzoekenden gericht op te leiden om voor bepaalde jobs te solliciteren. Indien de kennis Nederlands niet matcht met de beroepsaspiratie wordt de werkzoekende een aangepast opleidingstraject Nederlands gegeven of wordt de

beroepsaspiratie aangepast. Momenteel wordt het opleidingspakket ‘Versneld Nederlands op de luchthaven’ uitgetest en bijgewerkt.

Het investeren in betere talenkennis van de werkzoekenden blijft ook voor mij een van de belangrijkste pistes. Gisteren in de plenaire vergadering verbaasde ik mij over sommige uitspraken. In het najaar van 2009 heeft de VDAB een sluitend taalbeleid ingevoerd voor alle anderstalige werkzoekenden. Dit impliceert dat alle Nederlandsonkundige werkzoekenden systematisch – en het volgend woord is heel belangrijk – verplicht worden om een basisopleiding Nederlands te volgen bij een aanbodverstrekker NT2. Sinds 2012 zet de VDAB Vilvoorde zelfs zeven ‘extra dedicated’ NT2-consulenten in de werkwinkels aan het werk. Zij moeten het sluitend taalbeleid kwantitatief en kwalitatief ondersteunen. Zij doen dat door samen met de leerkrachten te zorgen voor de opvolging van de cursisten die in de centra voor volwassenenonderwijs of in de centra voor basiseducatie het basisniveau Nederlands volgen. Indien nodig sturen zij de individuele trajecten bij.

De VDAB investeert ook in taalbaden voor anderstaligen. Deze taalbaden moeten ervoor zorgen dat ze hun niveau kunnen onderhouden of zelfs opkrikken, en tegelijkertijd sollicitatieondersteuning krijgen met het oog op het maximaliseren van de tewerkstellingskansen. Taalbaden worden vaak op hoog niveau gebruikt. Binnen de VDAB gebruiken wij dat ook hier.

Voor andere opleidingen leidt de NODO-ondersteuning ertoe dat het percentage uitstroom naar werk voor anderstaligen het niveau van de Nederlandstalige uitstroom evenaart. Daarnaast is er nog altijd de bemiddelingstool om het bemiddelingsproces van anderstaligen te versterken. Ten slotte heeft de VDAB vorig jaar de mogelijkheid gecreëerd om werkzoekenden met een beperkte kennis Nederlands in het kader van trajectbegeleiding te tenderen naar partners. Soms doet de VDAB niet zelf het werk, maar heeft zij heel gespecialiseerde derden waarnaar getenderd wordt.

Dit alles heeft vorig jaar tot de volgende resultaten geleid: 971 werkzoekenden uit de regio Halle-Vilvoorde die een basiscursus NT2 hebben gevolgd en 336 die een vervolgopleiding Nederlands hebben gevolgd. Dit zijn toch fameuze cijfers. Dit is een toename van 172 cursisten ten opzichte van 2011. In de regio Halle-Vilvoorde is na de NT2-opleiding de uitstroom naar werk 49 procent voor de cursisten die enkel die NT2-schakel hebben gevolgd. Als ze dat combineren met een beroepsopleiding, krijg je een uitstroom van 71 procent. In 2012 heeft de VDAB 445 werknemers een opleiding Nederlands gegeven op de werkvloer en 28 individuele beroepsopleidingen (IBO's) met taalondersteuning opgestart.

Een opsplitsing van deze cijfers naar de luchthavenregio is niet te maken. De vraag naar specifieke IBO's lijkt heel laag, maar het feit dat er slechts 28 IBO's taalondersteuning zijn wordt verklaard doordat het gaat om IBO's enkel voor taalondersteuning. Wat veel meer voorkomt, is dat er bij de gewone IBO's ook taalopleiding is.

Uit mijn antwoord blijkt dat onze inspanningen groot zijn, dat het besef dat Nederlands belangrijk is zeker bestaat en dat wij daar verder op inzetten.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Minister, dank u voor uw antwoord. We hebben nu eens een inventaris van de stand van zaken. Er wordt veel in theorie over gesproken, maar in de feiten gebeurt er toch heel veel. Er zijn ook resultaten. Het is voor onze regio belangrijk dat het potentieel dat er is op de luchthaven wordt ingevuld. Als dat kan worden ingevuld, en tegelijk wordt het probleem van een ander gewest opgelost en krijgen mensen van een ander gewest kansen, dan is dat toch heel belangrijk.

Mijnheer Rzoska, wat hier gezegd is over het aspect taal kunt u misschien eens overmaken aan de heren Caron en Sanctorum. De heer Sanctorum komt hier ook bepaalde stellingen innemen over de luchthaven, bijvoorbeeld dat tewerkstelling op de luchthaven milieuvriendelijk is. De

Vlaamse overheid geeft op dat vlak echt een stimulans en voert een beleid op maat. Dat is voor onze regio, de economie van onze regio en de werkgelegenheid zeer belangrijk. Er is een enorm potentieel, en dat moet worden ingevuld. In de komende 10 jaar kunnen daar 25.000 jobs worden gecreëerd. We moeten dat potentieel vanuit het beleid helpen sturen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■